

Ἡ σκηνή κατὰ τελευταίας ἐξετάσεις τῆς ἱατρικῆς σχολῆς.
 Ὁ καθηγητής: Εἴπατέ μας τώρα ἡ δωδεκαδάκτυλος ἀπό-
 φυσις πόσων δακτύλων μῆκος ἔχει;
 Ὁ φοιτητής ἀπομένει ἀναυδὸς ἀκόμη...

Μὰς ὑποβάλλεται ἡ ἐξῆς ἐρώτησις καὶ τὴν ὑποβάλλομεν
 καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας:

Ποῖα σχέσις ὑφίσταται μεταξύ τῶν ἀστέρων, οὓς φέρουσι
 συνήθως ἐπὶ τοῦ πώματος αἱ φιάλαι τοῦ κονιάκ, καὶ τῶν
 ἀστέρων τῶν ὑποστρατήγων μας;

Αἱ ἀπαντήσεις ἀποστέλλονται εἰς τὸ γραφεῖον μας, δημο-
 σιεύομεν δὲ τὰς εὐφρεστεράς.

Οἱ πόδες τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ αἱ περὶ αὐτῶν κρίσεις ἐν
 Εὐρώπῃ.

« Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης (λέγει τὸ Charivari)
 εἶπε πρό τινων ἡμερῶν ἐν Ἀθήναις τὰ ἐξῆς:

« Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται ν' ἀφοπλισθῇ ἐνὸς ἡμέρας δὲν ἐπι-
 τυγχάνει τὰ ὅρια αὐτῆς ζητεῖ. Θὰ ᾔτο βεβαίως ἀφοπλύνῃ
 εἰάν ἡ Ἑλλὰς ἐπιχειρῇ μόνη ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Τουρκίας·
 δύναται ὁμως νὰ περιμένῃ ἱσταμένη ἐπὶ ποδὸς πολέμου ἐφ'
 ὅσον τοῦτο εἶνε ἀναγκαῖον, καὶ νὰ παραδοκῇ εὐκαιρίαν ἐνερ-
 γείας ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους ὁρους.

« Μήπως ὁ κ. Δηλιγιάννης νομίζει ὅτι εἶνε γέρανός καὶ
 δύναται νὰ σταθῇ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς ἐφ' ὅσον διάστημα
 θέλει; »

Τὸ κείμενον τοῦτο παρεθήκαμεν ἐπίτηδες ὡς λίαν χαρα-
 κτηριστικὸν τῆς παρούσης τῶν πραγμάτων καταστάσεως. Ἡ
 τύχη τῆς Ἑλλάδος κατήντησε νὰ ἐξαρτᾶται οὐχὶ ἀπὸ τῆς
 κεφαλῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κυβερνῶντος αὐτὴν πο-
 λιτικοῦ ἀνδρός!

Εἰδησιν σπουδαιοτάτην καὶ ὅχι ἀσχετον μὲ τὴν σοβαρὰν
 τοῦ τόπου κατάστασιν ἀνέγραψαν χθὲς αἱ ἐφημερίδες. Τὸ
 ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, λέγουσιν, παρήγγειλεν εἰς τὴν
 Εὐρώπῃν μεγάλην ποσότητα σπόρου κοκκινογουλίων διὰ νὰ
 φυτεύσῃ εἰς πολλὰ τῆς Ἑλλάδος μέρη.

Πρακτικὸς καὶ προβλεπτικὸς ἄνθρωπος ὡς πάντοτε ὁ ὑπουρ-
 γὸς τῶν Ἑσωτερικῶν! Ἐννοεῖ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν εἰς ἣν
 ἐφθάσαμεν αἱ δάφναι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φυῶσιν εἰς τὸ κλα-
 σικὸν ἔδαφος τῆς χώρας ἣν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ κυβερνᾷ καὶ
 φροντίζει διὰ τὰ κοκκινογούλια!

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀγγέλλομεν τοῖς πολυπληθέσιν ἡμῶν ἀναγνώσταις ὅτι
 ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φυλλοῦ ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες σοβαρω-
 τάτας καὶ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΩΝΩΠΟΚΤΟΝΟΥΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

αἰτίνες πεπεισμεθα ὅτι μεγίστην ἐντύπωσιν θὰ προξενήσωσιν
 εἰς τὸ κοινόν.

Kóthorvos

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

1.

Ἡ φλόγα τοῦ πολέμου διὰν πύλιν,
 θερμαίνει τὰς καρδίαις μέσα 'ς τὰ στήθη,
 καὶ μόνον τὸ μυαλὸ τοῦ Δεληγιάννη
 ἐπάγρει ἀλήθεια καὶ ἀπ' ἀλήθεια.

2.

Ὡς Ἀμύλτ' ἴσως ἐρωτᾷ: τὰ γαῖν' ἢ τὰ μὴ γαῖνῃ;
 ὠφελίμος ὁ πόλεμος καθὼς καὶ ἡ εἰρήνη,
 ἀλλ' εἰν' ὠφελιμώτερα τὰ δύο ἡνωμένα,
 καλὸν τὸ μὲν, καλὸν τὸ δέ, καλλίτερον κατὰ.

Καλλιόπη

ΔΙΑΦΟΡΑ ΧΟΡΤΑ

— Ἐν τινι ἐστιατορίῳ.

Εἰς κύριος παραγγέλλει ὀστρεῖδια. Ὁ ὑπηρέτης τὰ κο-
 μίζει καὶ ἐνῶ ἐτοιμάζεται νὰ στάξῃ ἐντὸς αὐτῶν ὁπὸν λεμο-
 νίου δριμύεια καὶ οὐχὶ εὐχάριστος ὁσμὴ ἀναδιδόμενη ἐκ τῶν
 ὀστρέων πλήσσει τοὺς ρώθωνας τοῦ κυρίου.

— Στάσου! λέγει πρὸς τὸν ὑπηρέτην μὲ παρακλητικὸν
 ὕφος· δὲν εἶνε προτιμώτερον, νομίζω, νὰ στάξῃς μέσα...
 κολλόρτα;

Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἐστιατορίῳ, ἀλλ' εἰς ἄλλο τραπέ-
 ζιον.

— Γιάννη! δὲν ὑπάρχει καὶ γὰρ μὲ καμμία κοτολέττα;

— Ἐτελείωσαν δυστυχῶς, κύριε!... Σταθῆτε νὰ ἰδῶ
 ὁμως.

Ὁ Γιάννης μεταβαίνει εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ ἐπιστρέφει
 μετ' ὀλίγον φέρων ἐντὸς παροψίδος μίαν κοτολέτταν.

— Ἦτο ἡ τελευταία, ἀνακράζει θριαμβευτικῶς ἀποτεινόμε-
 νος πρὸς τὸν κύριον. Τὴν ἤρπασα ἀπὸ τοῦ στόμα τοῦ μά-
 γειρα!

Ὅρισμοί.

Ἄν θέλῃς νὰ διαγνώσῃς τὴν ἡλικίαν ὠρίμου ἀνδρός ὁδη-
 γήσου ἀπὸ τὸν μύστακά του. Ἄν φέρῃ ψαρὸν μύστακα εἶνε
 πενήντα ἐτῶν· ἂν φέρῃ μαῦρον, τότε εἶνε... ἐξήντα!

« Μὴ γνῶτω ἡ δεξιὰ σου τί ποιεῖ ἡ ἀριστερά! » Τὸ πα-
 ράγγελμα τοῦτο ἐλέχθη φρονιμώτατα, ἐπεὶ πολλὰκις ἂν
 ἐγίνωσκεν ἡ δεξιὰ ὅ,τι ἐπραξεν ἡ ἀριστερά, θὰ τὸ κατέ-
 στρεφεν.

Ὁ συγγραφεὺς Κ... ἐργάζεται τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ δω-
 μάτιόν του, ὅτε τὸ μικρὸν του ἐπταετὲς κοράσιον εἰσέρχεται
 σκιρτῶν.

— Τί θέλεις; ἐρωτᾷ αὐτὸ μετὰ δυσανεκείας.

— Μπαμπά!... ἦλθα νὰ σοῦ πῶ καληνύκτα!

— Καλὰ, καλὰ!... δὲν ἔχω καιρὸν τώρα... μοῦ τὸ
 λές αὔριον τὸ πρωί.

Αξενόσια